

18.01.10.

Inteliģences sarosīšanās.

Sapnī atrados kinoteātrī, kur biju ielūgts uz filmas par Latviju pirmizrādi. Zālē pamazām sāka pulcēties cilvēki. Ieradās kāda kundze un skaļi visiem sacīja tā: "Ar prieku varu paziņot, ka zālē būs pietiekams skaits cilvēku, lai filmas demonstrēšana varētu notikt!" Interesants bija zāles izkārtojums. Jo tuvāk krēsli atradās ekrānam, jo komfortablāki tie bija. Pirmajā rindā krēsli vispār atgādināja gultu, uz kuras ļaudis zvilnēja pusguļus. Pirmajās rindās sēdošajiem izdalīja arī segas. Dažas segas bija jaunas, bet citas nolietojušās, ar caurumiem.

Pamazām zāli piepildīja cilvēki. Man ierādīja vietu pirmajā rindā vidū. Es apgūlos uz zvilņa un man uzsedza arī segu. Aizmugurējās rindās sēdošiem gan bija jāsež uz parastiem krēsliem, kuri arī tomēr izkatījās visai aristokrātiski, ar augstām atzveltnēm. Ļaudis zālē izskatījās ļoti rosīgi, pilni iedvesmas un enerģijas. Zāli piepildīja elitāra publika. Tur bija augstskolu pasniedzēji, profesori, zinātnieki, mākslinieki un tamlīdzīgi. Visi bija pārņemti ar kaut kādām idejām, kuras klāstīja viens otram. Visi teica, ka esot vispiemērotākajā vecumā. Zālē sēdošo vidējais vecums bija 35 gadi. Šie ļaudis esot tas kontingents, kas ir spējīgi īstenot dzīvē visas labās idejas.

Tālāk sapnī redzēju, ka filma bija beigusies un ļaudis, kuri sēdēja kinoteātrī, bija sapulcējušies kādā citā zālē uz apspriedi. Runāja dažādas prominentas personības un klāstīja savus plānus un stratēģijas attiecībā uz Latvijas izaugsmi. Iepriekš solīja arī man dot vārdu kā pēdējam runātājam, bet kad pienāca mana kārta runāt, ļaudis izrādīja nepatiku pret mani un sacīja, ka runām atvēlētais laiks ir beidzies. Es burtiski izlūdzos pateikt tikai 2 teikumus. Pirmajā teikumā es sacīju, cik šie ļaudis ir labi un brīnišķīgi, ko publika vēl pacieta un uzklausīja. Otrajā teikumā es stāstīju kaut ko par Dievu, uz ko saņēmu pilnīgu noraidījumu. Zālē sacēlās troksnis. Mani neviens vairs negribēja klausīties un teikums par Dievu bija jāpārtrauc. Sapņa beigas.

Protestu demonstrācija.

Sapnī redzēju protestu demonstrāciju ļoti īpatnējā veidā. Es redzēju tādas kā milzīgas nestuves, kā lielas paplātes vai šķīvjus, uz kuriem zvilnēja cilvēki. Tur bija žurnālisti, radio darbinieki, mākslinieki, pasniedzēji; vienu vārdu sakot- radošā inteliģence. Šādas milzīgas nestuves kā paplātes ar tajās zvilnošiem cilvēkiem bija vairākas.

Tad es redzēju, ka kādi citi cilvēki ķeras pie šīm nestuvēm, paceļ tās un nes uz savām rokām. Es biju pāsteigts, kā tiem tur nebēdnībā zvilnošiem cilvēkiem, kuri it kā atpūtās un uzjautrinājās savā starpā, izdodas pierunāt citus nēsāt tos uz saviem pleciem! Es redzēju, ka daudzās nestuves ar tajās zvilnošiem "elites" pārstāvjiem rīko protesta demonstrācijas, kas viņiem pašiem ir kā izklaide. Tie liek citiem sevi nest uz šīm nestuvēm, kamēr paši atpūšas un uzjautrinās. Vēl vairāk! Starp nestuvēm notiek tāda kā sacensība; kurš pirmais nokļūs kādā vietā! Nesēji tagad skrien no visa spēka, lai aiznestu kādu nestuvi pirmie ar tajā zvilnošiem inteliģentiem. Par uzvarētāju tika atzīta nestuve, kuru nesa 3 sievietes. Interesanti, ka nesēji nemaz neizskatījās nomocīti vai apvainojušies. Viņi piekrita šim darbam nepiespiesti, no brīvas gribas. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

Inteliģences sarosīšanās.

1. Kinoteātra auditorija ir tā saucamā sabiedrības radošā elite vai Latvijas attīstības un tēla veidotāji.
2. Dažādie krēslu komforta līmeņi ir dažādie šo ļaužu stāvokļi un viņu dzīves līmeņi sabiedrībā. Jo tuvāk ekrānam, jo komfortablāks krēsls. Jo augstāks postenis, jo augstāks dzīves līmenis.
3. Kā jau vairāki novērotāji liecina, šis gads būs jaunu personību, jaunu iespēju, kā arī jaunu ideju gads. Tieši to es redzēju arī sapnī, kad jauni ļaudis apmainījās jaunām idejām un darīja to pārliecinoši.
4. Tomēr pats galvenais-Dievs tiks ignorēts kā līdz šim. Par Dievu neviens tā arī negribēs dzirdēt, līdz ar ko visas labās idejas tā arī netiks īstenotas!
5. Caurās, nolieotojušās segas nozīmē to, ka vieni un tie paši ļaudis jau ilgi bauda komforta privilēģijas sabiedrībā. Tā teikt "aizsēdējušies pirmajās rindās."

Protestu demonstrācija.

Inteliģences sarosīšanās un protestu demonstrācijas(2 sapņi par Latvijas situāciju).

Autors Normunds Ozoliņš

Ceturtdiena, 29 novembris 2012 13:25

Masu informācijas līdzekļos bieži sabiedrība tiek aicināta uz protestiem. Tomēr protestu rīkošana tiek "uzkrauta" uz kādiem citiem cilvēkiem- uz vienkāršās tautas pleciem. Masu mēdiji no protestiem sagaida "šovū", par ko atkal varēs rakstīt kādu "sensāciju", tā teikt- izklaidēt publiku. Neviens negrib maksāt cenu par protestiem. Visi grib tikai viegli dzīvot, tā teikt- priecāties un baudīt dzīvi !

Līdz ar to protesti nav nekādi protesti, bet tikai to demonstrācija- "viegla izklaide uz citu pleciem."